

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Դեպի հարավ

Նորի՛ց դեպի քեզ, հարա՛վ հիասքանչ,
Դեպի քո վայրեր ծաղկո՛ւն. հարափա՛յլ,
Գալիս եմ հիվանդ, բերում ցավատանջ,
Անուրախ մի կյանք՝ շիրմից էլ մըռայլ...

Գալիս եմ... և իմ պըղտոր, սևասուգ
Հայացքիս առաջ կյանքիս ապագան
Պատկերանում է անշունչ ու անշուք,
Որպես երեկոն մահացող աշնան...

Ա՛հ, օրհնյա՛լ աշխարհ, դու վերջի՛ն իմ հույս,
Ի՛նչ ես դու արդյոք երգչիս պատրաստած
Նորոգված կյանքի մի նոր արշալո՛ւյս,
Թե՞ կյանքի տենչանք՝ շրթունքիս սառած...

Յատուկ Պոէմ